

# Apostlenes gjerninger kapittel 5

## - Apostlene foran Rådet igjen

### Oppsummering

- Ekteparet Ananias og Saffira, som hører til blant de troende, prøver å lure apostlene ved å stikke til side penger og late som de gir alt til fellesskapet. Begge faller om og dør etter at Peter har konfrontert dem.
- Mange tegn og under blir gjort ved apostlenes hender, og mange fra byene rundt Jerusalem kommer for å bli helbredet eller befridd for demoner.
- Øverstepresten får dem arrestert nok en gang, og setter dem i fengsel for natten. En engel åpner for dem og befaler dem å fortsette å forkynne på tempelplassen. De blir hentet av vaktene og forhørt. Apostlene avlegger bekjennelsen om at Jesus sitter ved Guds høyre hånd, og de religiøse lederne blir rasende og vil rydde dem av veien.
- Fariseeren Gamaliel advarer de andre: Hvis apostlene er av Gud, står de religiøse lederne i fare for å kjempe mot Gud. Er de av mennesker, vil bevegelsen deres dø ut av seg selv. Derfor bør de slippes fri.
- Apostlene blir pisket, advart mot å fortsette å forkynne, og deretter sluppet fri. De gleder seg over å bli funnet verdige til å bli vanæret for Jesu skyld, og fortsetter å undervise og forkynne.

### Et bibelfaglig poeng

Historien om Ananias og Saffira (vers 1-11) er vanskelig å komme til rette med for en leser med et kristent menneskesyn. Men et viktig poeng å ta med seg er at Lukas, som forteller historien om en kirke og misjonsbevegelse i stor fremgang, likevel velger å fortelle om det som gikk galt underveis, og at ting ikke gikk knirkefritt, han gir ikke en glansbildeframstilling. Det er også viktig å understreke at det ikke er Ananias valg om å beholde noe selv som er det alvorlige, men løgneren. Peter sier at Satan har fylt Ananias sitt hjerte (vers 3). Satan og løgneren hører sammen i flere bibeltekster: «...ingen løgn kommer fra sannheten. Og hvem er løgneren, om ikke den som fornektet at Jesus er Kristus? Han er Antikrist, han som fornektet Faderen og Sønnen.» (1.Joh 2,21-22). Dette viser alvoret i det som Ananias og Saffira har gjort.

### En gave

Apostlene er glade for at de blir funnet verdige til å bli vanæret for Jesu navns skyld (vers 41). Troen på og tilhørigheten til Jesus er en gave til oss som vi kan være stolte av. Ikke på en hovmodig måte, men på en takknemlig måte. Vi kan være stolte av vår Herre, det han har gjort for oss, og det han gjør gjennom oss.

## En utfordring

Fariseeren Gamaliel advarer de andre religiøse lederne mot å gjøre noe med apostlene som kan innebære at de kjemper mot Gud selv (vers 39). Dette er en fare for oss alle, når vi har meninger om hva andre kristne gjør for å tjene og vitne i Jesu navn. Våre meninger om andre kristne sine virkemidler, kan vise seg å innebære at vi kjemper mot Gud. Vi utfordres til klokskap og ydmykhet i våre holdninger, uttalelser og handlinger overfor andre kristne.

## En bønn

Gode Gud. Takk for at Den hellige ånd bor i meg, og Han er uforenlig med løgn og falskhet. Hjelp meg derfor til å være hel, ekte og sannferdig, i møte med alle mennesker, og dermed være et vitne om Jesus, som er veien, sannheten og livet.